

Oma's geheim

Blijspel in drie bedrijven

door

A. FEIJEN- VAN WIEREN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OMA'S GEHEIM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **A. FEIJEN- VAN WIEREN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kees Vos – varkensboer, 45-50 jaar.

Griet Vos - de vrouw van Kees, 45-50 jaar.

Hennie Vos – dochter van Kees en Griet, onderwijzeres, 22-26 jaar.

Jan Vos - broer van Kees, 40-45 jaar.

Toos Vos - vrouw van Jan, 40-45 jaar.

Jantie Vos - moeder van Kees en Jan, 70 jaar.

Geert - buurman van de familie Vos, 45-50 jaar.

Miene - vrouw van Geert, 45-50 jaar.

Klaas - zoon van Miene en Geert en tevens de vriend van Hennie,
25-30 jaar.

Kolonel Brons - de nieuwe buurman en vriend van Jantie, 65-70 jaar.

Dokter – huisarts (vrouwelijk), 35-40 jaar.

Postbode - vrouwelijke bode, 20-45 jaar.

Gerrit Pot - koopman en kan de letter “R” niet zeggen, 30-50 jaar.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de kamer van de familie Vos. De kamer is gezellig maar eenvoudig ingericht. Door het veranderen van de plaatsnamen, kan het stuk in ieder dialect gespeeld worden.

EERSTE BEDRIJF

Griet zit bij de tafel en schrijft een brief. Kees komt binnen in werkkleding: broek, kiel en op sokken.

Kees: Zo Griet, de varkens hebben hun verzorging weer gehad en nou had dit varken wel zin in een kopje koffie. (*kijkt in het rond*) Of heb jij de koffie nog niet klaar, Griet.

Griet: Dat heeft dat varken dan goed gezien, de koffie is nog niet klaar. Ik heb het al druk gehad.

Kees: Kan dat ook nog? Dat huisvrouwen het druk hebben; waar heb jij het dan zo druk mee, Griet? Of heb jij het te druk om mij dat te vertellen.

Griet: Kerels denken altijd dat vrouwen niets te doen hebben, ik heb al een brief geschreven.

Kees: Heb jij een brief geschreven, Griet? En wie is de gelukkige?

Griet: Je liefhebbende broer en zijn kakmadam.

Kees: Zo, een brief aan mijn liefhebbende familie in Haarlem. Of had jij soms nog een appeltje met ze te schillen, want ik kan mij niet voorstellen dat jij een brief schrijft omdat jij nieuwsgierig bent hoe het met ze gaat.

Griet: In de eerste plaats zal het mij een worst zijn hoe het met hen gaat en in de tweede plaats heb ik dit keer geen appeltje met ze te schillen.

Kees: Nou Griet, jij weet de spanning er wel in te houden hoor. Wat heb jij ze dan geschreven? Dat het goed met onze varkens gaat en dat ze jongen krijgen.

Griet: Doe toch niet zo gek, man, jij kunt ook nooit eens normaal praten. Ik heb een brief geschreven over je moeder.

Kees: Over mijn moeder, wat heb jij daar dan wel over geschreven?

Griet: Zal ik hem voorlezen?

Kees: Ja, doe dat maar want ik ben verschrikkelijk nieuwsgierig wat daar in staat.

Griet: (*leest hardop*) Lieve schoonzuster en zwager...

Kees: (*valt haar in de rede*) Nou dat lieve had je beter weg kunnen laten.

Griet: Luister nu en heb niet direct commentaar. Ik moet je schrijven, dat het niet goed met moeder gaat. Daarom schrijf ik jullie deze brief. Als het wel goed met moeder zou gaan hoefde ik jullie deze brief niet te schrijven, maar de reden dat ik jullie deze brief schrijf is dat het niet goed met moeder gaat.

Kees: Het is zeker een hele lange brief geworden?

Griet: Wil jij nu weten wat erin staat of niet.

Kees: Jazeker, Griet, natuurlijk wil ik dat weten. Het lijkt mij een hele mooie brief met heel veel inhoud.

Griet: Hou je gemak dan. *(leest verder)* Jullie zullen je wel afvragen, waarom het niet goed gaat met moeder. Maar je moet zo maar denken, op het waarom krijg je nooit een antwoord. Eén ding weet ik wel zeker, moeder is nu zeventig jaar en ze heeft de langste tijd geleefd. Moeder is de laatste tijd nogal afwezig en ze is ook vaak weg. En ze koopt veel nieuwe kleren, ze heeft zelfs een bikini gekocht. En dat terwijl ze helemaal niet kan zwemmen. Ze praat over dansles alsof ze achttien is en ze heeft zelfs een lange jurk gekocht voor het tussenbal. Als ik haar vraag of ze zich wel goed voelt, zegt ze: voel mij maar eens aan mijn kop. Ik denk dat ze last heeft van desimentatie.

Kees: Jij bedoelt zeker dementie.

Griet: Dat is hetzelfde en ik dacht dat wij hadden afgesproken dat jij je gemak zou houden.

Kees: Nou ja, je moet het zelf maar weten, het is jouw brief.

Griet: Dat heb jij dus wel door. *(leest verder)* Ik zou graag willen dat jullie komen, dan kunnen wij het erover hebben. De groeten van Kees en Griet.

Kees: Als ik het goed begrijp heb jij onze Jan met zijn kakmadam uitgenodigd om te komen.

Griet: Ja, het is ook zijn moeder. Waarom moeten wij er alleen voor opdraaien.

Kees: Jij weet niet half wat jij je op de hals haalt met dat volk over de vloer. *(er wordt op de deur geklopt)*

Griet: Kom er maar in.

Miene: Goeie morgen.

Kees/Griet: Goeie morgen.

Miene: Ik denk ik ga maar eens even een kopje koffie halen bij de buurvrouw.

Griet: Dat is gezellig, wil Geert geen koffie hebben?

Miene: Nee, die heeft geen tijd, hij is een konijnenhok aan het maken. Die grijze langoor heeft een jong gekregen. Nou zeggen ze altijd wel, er kunnen veel makke schapen in één hok, maar dat is met konijnen wel even anders.

Griet: Ik zal gauw even koffie zetten.

Miene: Oh, heb jij de koffie nog niet klaar, Griet?

Kees: Griet heeft het zo druk gehad, zodat ze vergeten is om koffie te zetten.

Miene: Waar heb jij het dan zo druk mee gehad, Griet?

Griet: Ik heb al een brief geschreven en dat is geen dagelijks werk.

Daar gaat nogal wat tijd in zitten. *(gaat af)*

Miene: Waar heeft Griet dan een brief naartoe geschreven?

Kees: Naar mijn broer Jan en zijn vrouw Toos die in Haarlem wonen.

Miene: Is dat niet die broer van jou met die eigenwijze vrouw?

Kees: Ja, die vrouw die aan hoogmoedswaanzin lijdt, die vergeten is waar ze vandaan komt.

Miene: Waar komt ze vandaan dan?

Kees: Uit Weerdinge, van de Tramwijk. Het is een dochter van Rieks de Boer.

Miene: Oh ja, ik dacht dat ze een geboren stadse was want ze praat zo bekakt.

Kees: Ja, zo doet ze zich wel voor, maar ze is een geboren Drent.

Miene: Dat mensen zich toch zo kunnen aanstellen, dat begrijp je toch niet. Ik zeg altijd maar zo, doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg.

Kees: En als het er op aankomt hebben ze geen nagel om de kont te krabben.

Miene: Dus het is allemaal geen goud wat er blinkt.

Kees: Welnee, hij is al jaren werkloos en zij heeft de handen er verkeerd aan staan als het op werken aankomt.

Griet: *(komt op met de koffiepote)* Zo daar is de koffie al, zal ik Geert toch maar even roepen voor een bakkie troost.

Kees: Wacht maar, ik roep Geert wel even. *(gaat af)*

Miene: Ik hoorde van Kees dat jij een brief aan Jan en Toos hebt geschreven. Ik dacht altijd dat het niet zo goed boterde tussen jullie.

Griet: Dat is zo, maar ik maak mij nogal zorgen om Kees zijn moeder. Die doet de laatste tijd zo raar.

Miene: Oh ja, wat doet ze dan?

Griet: Nou, ik kom verleden week bij haar en toen kwam ze net terug van de winkel. Ik zei tegen haar: "Zo ma ben je naar de winkel geweest?" Ze zei; "Ja, ik heb geshopt." Ik vraag ook nog in mijn onschuld, wie heb jij geshopt. Toen zei zij: "Ik heb geshopt." Ik vroeg wat dat was, ja weet ik veel. Ze zei; dat is hetzelfde als winkelen.

Miene: Is dat zo, is dat hetzelfde?

Griet: Ja, dat zal wel. Ik vroeg haar waar ze geshopt had. "In Groningen", zei ze. Ik zei; "In Groningen?" Hoe ben je daar dan gekomen? "Met de taxi", zei ze, dat koste maar veertig euro. Ik zei; "Dan had je toch beter in Klazienaveen kunnen shoppen, dan had

je veertig euro uitgespaard.” Ze zei; “In Groningen zijn meer boetiekjes dan in Klazienaveen.”

Miene: Zei ze dat, wat moet een oud mens van zeventig nou in een boetiek doen, daar hebben ze allemaal kleding voor dat jonge spul.

Griet: Ik zeg, wat heb je dan allemaal voor moois gekocht? Nou ik wist niet wat ik zag, ze had een bikini gekocht. Ik zeg, ma, wat moet jij nou met een bikini doen? Ja, zei ze, geen aardappels rooien, zwemmen natuurlijk.

Miene: Kan ze dan wel zwemmen?

Griet: Welnee, mens, ze is nog bang onder de douche. Ik zei dus tegen haar; maar je kunt helemaal niet zwemmen. Weet je wat ze toen zei?

Miene: Nou?

Griet: Ze zei; “Ik neem zwemles”.

Miene: Wat had ze nog meer gekocht?

Griet: Een paar schoenen met hoge hakken, een lange jurk voor het tussenbal. Ik zeg nog; voor welke tussenbal, moeder? Ze zei; “Ik heb mij opgegeven voor dansles en dan krijg je ook een tussenbal”. En ze had allerlei schoonheidsartikelen gekocht.

Miene: Ze is toch nog wel goed bij haar hoofd, dit is toch niet normaal?

Kees: (*de mannen komen binnen*) En dan is er koffie.

Geert: Ja, geef mij maar gauw een bakkie want ik heb eigenlijk helemaal geen tijd. Want als ik die grijze niet gauw in een ander hok doe krijgt hij zo weer jonkies.

Kees: Je kunt die konijnen beter aan de pil doen, Geert, dat lijkt mij veel voordeliger dan dat je steeds nieuwe hokken moet timmeren.

Geert: Ik heb Miene ook al voorgesteld om broekjes voor ze te breien, maar dat wil ze niet, want ze zei dat het bij haar ook niet heeft geholpen.

Miene: Heb toch niet altijd van die praatjes.

Griet: (*schenkt koffie in*) Oh, de suiker is ook zowat op, kan ik straks wel even een kopje suiker van jou lenen, Miene. Anders moet ik alleen voor suiker naar de winkel.

Miene: Zeker, ik heb suiker genoeg in huis.

Griet: Wie wil een plak koek?

Geert: Ik niet, ik heb last van mijn kiezen en als er zoetigheid in komt wil ik wel door de grond.

Miene: Eigen schuld, dan moet jij maar naar de tandarts gaan maar dat durf je niet, bange schijter.

Griet: En dat noemt zich het sterke geslacht, ze zijn nog bang voor de tandarts.

Miene: Ja, ze hebben een hoop praatjes, maar owee, ze zijn zo bang voor pijn. Mijn moeder zei altijd, als kinderen krijgen om de beurt ging, eerst de vrouw en dan de man, kwamen er nooit meer dan twee.

Kees: Jullie zijn zo flink hè, maar het is altijd nog zo, dat je ons als mannen wel nodig hebt om kinderen te krijgen.

Miene: En dat vinden jullie heel erg, hè.

Geert: Ik ga weer aan het werk want ze beginnen aardig te zeuren.

Kees: En ik ga de varkenshokken uitmesten. Ik zeg altijd maar zo, liever bij de mot in het varkenshok dan met de vrouwen. *(de mannen gaan af)*

Miene: Om nog even weer op jouw schoonmoeder terug te komen, wat denk jij dat ze heeft?

Griet: Nou volgens mij lijdt ze aan desimentatie.

Miene: Desimentatie, is dat gevaarlijk?

Griet: Dat kan heel gevaarlijk zijn, ze weten dan niet meer wat ze doen. *(kijkt uit het raam)* Als je het over de duivel hebt, trap je hem op z'n staart. Ma komt er aan, net doen alsof je niets weet hoor.

Jantie: *(komt binnen)* Goeie morgen samen.

Griet: Dag ma.

Miene: Dag Jantie, hoe gaat het met jou?

Jantie: Geweldig, het kan niet beter. Ik heb mij de laatste jaren niet zo goed gevoeld.

Miene: Dat is mooi om te horen.

Jantie: Je kunt merken dat het september is, het wordt koud op de bromfiets.

Griet: Bromfiets, ma, heb jij een bromfiets, daar weet ik niets van.

Jantie: Wie zegt dat ik een bromfiets heb.

Miene: Je zei toch zelf dat het frisser op de bromfiets wordt.

Jantie: Dat is toch ook zo, op de fiets is het al koud, laat staan op de bromfiets. Ik moet er niet aan denken dat ik op zo'n reuteltje zit. *(Miene en Griet kijken elkaar verwonderlijk aan)*

Griet: Ik dacht ook al, op zo'n leeftijd een brommer.

Jantie: Nee, geef mij maar een auto, dan zit je lekker warm.

Griet: Maar ma, aan een auto heb jij niets, je hebt geen rijbewijs.

Jantie: Nog niet, maar dat duurt niet lang meer. Ik heb al een rijbewijs aangevraagd.

Miene: Heb jij een rijbewijs aangevraagd? Dat kan niet, je moet eerst rijles hebben.

Jantie: Natuurlijk, dat weet iedereen, ik heb al tien lessen gehad.

Griet: Wat zeg je, heb jij op je oude dag nog rijles?

Jantie: Wat zegt leeftijd nou, men is zo oud als men zich voelt. En ik voel me achttien.

Griet: *(er wordt op de deur geklopt)* Kom er maar in.

Gerrit: *(komt met een koffer op)* Dag mooie vrouwen van mij, moet el nog wat gebeulen vandaag. *(hij pakt de koffer uit)* Lek in de bloek vol jonge vrouwen, lekkel stukje zeep, schoenenpoets zwalt en bluin, schoenenvetels, stlopdassen.

Griet: Nou ik geloof dat ik vandaag niets nodig heb.

Jantie: Wat is dat voor een ding, Gerrit. *(pakt een wenkbrauwenpotlood uit de koffer)*

Gerrit: *(geeft een demonstratie)* Zie dat is net een potlood, en daal kun je de wenkblauwen mee zwalt maken.

Jantie: Ik koop er één, Gerrit. *(ze pakt haar tas)* Doe mij dat mooie brochje ook maar. *(Griet en Miene kijken elkaar veelbetekenend aan)*

Gerrit: Ja, dat is een mooi blochje hè, dat woldt dan samen, hè blochje dlie eulo en dat wenkblauwenpotlood één eulo vijftig.

Miene: Kom ik ga maar weer eens, want anders doe ik vandaag niets. Zeg, Gerrit, kom jij nog even bij mij langs, want ik ben door mijn elastiek heen.

Gerrit: Je spleekt met Gellit en het komt in olde, Gellit heeft lek genoeg.

Miene: Nou dag hoor, haal de koffie maar weer eens terug.

Griet: Dag Miene, zeg, Gerrit, wil jij een kopje koffie?

Gerrit: Ja glaag, G liet, ik heb nog geen koffie gehad. *(pakt ondertussen zijn koffer in)*

Griet: Dan wordt het tijd dat je een bakkie krijgt. *(schenkt koffie in)*

Gerrit: Zeg hebben jullie al gehoord dat boel Kuipel zijn boedelij heeft velkocht?

Griet: Oh ja, heeft boer Kuiper de boerderij verkocht, aan wie dan wel?

Griet: Dat weet ik niet, maal het moet een stadse zijn, die zijn oude dag op het platteland wil doolblengen. *(Gerrit drinkt zijn koffie op en gaat staan)* Zo ik ga maal weel eens een huisje veldel.

Griet: Ik loop even met je mee, want ik moet nog even een kopje suiker bij de buurvrouw ophalen. Ma, ik ben zo terug hoor. *(beiden af)*

Jantie: *(praat in zichzelf)* Daar keken ze van op, toen ik zei dat ik rijles heb. Wat is dat, een brief? *(ze pakt de brief die op tafel ligt)* Een brief aan onze Jan en Toos, wat zullen die elkaar te vertellen hebben? Griet en Toos kunnen helemaal niet met elkaar overweg, of zullen ze weer ruzie hebben. *(oma kijkt uit het raam)* Nee er komt

nog niets aan. *(ze pakt de brief en leest enkele regels hard op)* Het gaat niet goed met moeder, ze is de laatste tijd veel weg en ze koopt ook veel nieuwe kleren. Ik denk dat ze last heeft van desimentatie. Desimentatie, wat wil ze daarmee zeggen. Oh wacht eens, ze bedoelt zeker dat ik dement ben. Wat een dom mens, ze weet niet eens hoe ze het schrijven moet. Die kakmadam van onze Jan lacht zich kapot.

Oma: Maar het is zo gelegen, wil ze een demente moeder, dan krijgt ze een demente moeder. *(gestommel achter het toneel)* Ze komt er weer aan. *(oma stopt gauw de brief weer in de enveloppe)*

Griet: Zo daar ben ik alweer. Toch jammer, hè dat zo'n man een spraakgebrek heeft.

Oma: Welke man heeft een spraakgebrek?

Griet: Gerrit Pot.

Oma: Gerrit Pot, die ken ik niet.

Griet: Die ken jij wel, ma, die was hier net. Daar heb jij dat mooie brochje van gekocht.

Oma: Hoe kom je daarbij, ik heb helemaal geen brochje gekocht. Wat moet ik met een brochje doen. Ik ga naar huis want ik wil vanmiddag naar het countrydansen.

Griet: Wil jij naar het countrydansen kijken?

Oma: Niet alleen kijken, ik doe ook mee, nou ik ga. Mocht je van plan zijn om te komen, bel dan even want ik heb een drukke agenda. Dag hoor.

Griet: Dag ma. *(kijkt wezenloos voor zich uit)* Als jij wil komen bel dan even want ik heb een drukke agenda.

Kees: *(komt binnen)* Wat zit jij daar wezenloos voor je uit te kijken.

Griet: *(schrikt op)* Kees, ik weet het niet meer hoor, het is lang niet goed met je moeder. Ze zegt dat ze rijles krijgt en gaat naar countrydansen. En wat ik nog het gekste vind, dat ze net een wenkbrauwenpotlood en een brochje van Gerrit Pot koopt en even later zegt dat ze Gerrit Pot niet kent en dat ze geen brochje heeft gekocht.

Kees: Ja, ik moet toegeven dat mijn moeder wel wat raar doet de laatste tijd. Er wordt ook altijd beweerd dat demente mensen zich alles van vroeger herinneren, maar wat pas gebeurd is weten ze niet meer.

Griet: Zie je wel, dat klopt precies. Ik geloof dat ik de dokter maar eens inlicht, ik wil wel eens weten wat hij ervan zegt.

Kees: Dat is misschien nog niet zo'n gek idee, zo'n pillenfrits weet altijd meer dan wij.

Griet: Weet je wat, ik bel meteen. *(gaat naar de telefoon en draait een nummer)* Ja hier met mevrouw Vos, kan ik de dokter even aan de telefoon krijgen. *(legt de hand op de telefoon en zegt tegen Kees)* Dit was de hulp van de dokter, ze gaat even kijken of de dokter er is. Ja, dokter, met mevrouw Vos. *(luistert)* Dat zal ik je vertellen, dokter, wij, dat wil zeggen mijn man Kees en ik, maken ons nogal zorgen om moeder. Dat wil zeggen om de oude mevrouw Vos. *(luistert)* Nee, dokter, dat is een tante van mijn man, die heeft alleen maar last van reuma. Wij komen daar trouwens nooit, wij hebben een keer ruzie gehad, het ging feitelijk om niks, het ging om een maaltje knollen. Dat kwam zo... *(luistert)* Ja, ja natuurlijk, dokter, er zijn nog meer patiënten die op u wachten. Nou dokter, het gaat om de moeder van mijn man Kees en mijn zwager Jan Vos. *(luistert)* Precies, dokter, nu heb je de goeie te pakken, vrouw Vos van de Oostersewijk. *(luistert)* Nou dokter, dat zit zo, moeder doet de laatste tijd nogal raar, ze koopt de gekste dingen zoals een bikini, terwijl ze helemaal niet kan zwemmen. *(luistert)* Wat zeg je, dokter, zwemles nemen als je zeventig jaar bent en ze heeft ook al rijles en ze gaat naar countrydansen. *(luistert)* En dat vindt u gewoon, dokter? *(luistert)* Dat mag u wel gewoon vinden dokter, maar wij niet. *(luistert)* Ja u hebt gemakkelijk praten, maar als er ongelukken gebeuren zitten wij ermee. *(luistert)* Goed dokter, *(luistert)* goed dokter, dag dokter. *(hangt op)*

Kees: Nou, wat zei die pillenfrits ervan?

Griet: Wij moesten ons maar geen zorgen maken en maar blij zijn dat moeder nog zo ondernemend is. Het is volgens hem heel gewoon om op je zeventigste zwemles te nemen. *(Griet kijkt uit het raam)* Oh daar heb je de postbode, ik roep haar even, dan kan zij de brief meenemen. *(roept in de deur)* Postbode, postbode, kom je even langs, ik heb een brief.

Postbode: Goeie morgen, moet ik een brief voor je meenemen, mevrouw Vos?

Griet: Als jij dat wilt doen, scheelt mij dat een reis.

Postbode: Kleine moeite voor mij, dan ruilen wij, want ik heb ook post voor jullie.

Kees: Als het rekeningen zijn mag je ze wel weer meenemen hoor, want daar heb ik de kast al vol mee liggen.

Postbode: Ja, dat zegt iedereen, maar als ze een dikke prijs hebben gewonnen zwijgen ze tot in het graf. *(legt de post op tafel)*

Kees: Heb jij dat wel eens meegemaakt, dat mensen een dikke prijs hebben gewonnen?

Postbode: Oh ja, vaak genoeg.

Griet: Een kopje koffie, bode?

Postbode: Graag, mevrouw Vos.

Kees: Hoe weet jij dan dat mensen een prijs hebben gewonnen, als ze zwijgen tot in het graf?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto